

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἑπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Ἔτος πρῶτον, φίλτατοι, με καλὸ ἀριθμοῦμέν,
καὶ τὴν χώραν τῆς κλεινῆς Λέσβου κατοικοῦμεν.

Στὸν δέκατον τὸν ἀριθμὸ
με τὸν παλῆν λαλῶ ρυθμῶ.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα, τοῦ Γενάρη εἴκοσι δύο
πάλιν πόλεμοι καὶ Κρήτη, πάλι ἀπὸ Νοτιὰ τὸ κρῦο.

**Ὁ Μιχάλης στὸ Φανάρι
ρητορεύει καὶ παρλάρει.
Κάνει καὶ τὸν κομματάρχη
νοθετῶν τὴν Πατριάρχη.**

Πατρ. Καὶ ποιά λοιπὸν σὰς ἔφεραν εἰς τὸ Φανάρι αἰτία;

Μ. Σοφώτατε Ἰωακείμ καὶ Κορυφῆ Ἁγία,
πολλὰ μὲν μ' ἔφεραν κ' ἐμὲ στ' ἀμαρτωλὸ Φανάρι
ποῦ τόσοι τρέφονται στρουθοὶ καὶ πειναλέοι γλάροι,
ποῦ νηστικοὶ χορταίνουσι καὶ πένητες πλουτῶσι
ποῦ τρέφουσι μπράττα καὶ κοιλιὰς σεβάσμιοι καμπόσοι...
πολλὰ μὲν εἶπα μ' ἔφεραν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἓνα
κι' ἀκούσατε παρακαλῶ τὸν δοῦλον Σας κ' ἐμένα.

Πατρ. Ἀκούω, λέγετε, ἐμπρός...

Μ. Ναὶ μὲν Σεῖς εἶσθαι ὁ Μόνος
κ' ἐμπρός Σας νάνος φαίνεται κι' ὁ γερω-Χαλκηδόνος,
ναὶ μὲν Σεῖς εἶσθε ὁ λατρευτὸς τοῦ Γένους ὁ Μεσσίας
ποῦ κάνατε τὸ Ἔθνος μας νὰ δῆ στιγμὰς αἰσίας,
ναὶ μὲν Σὰς πρέπουσι στέφανοι καὶ δάφναι καὶ μυρσῖναι,
ναὶ μὲν κι' ὁ Δράμας τίποτε ἐμπρός σ' Ἐσὰς δὲν εἶναι
ναὶ μὲν Σὰς τρέμουν οἱ ἐχθροὶ καὶ Σὰς φιλοῦν τὸ χέρι
ποῦ τόσο ἐπιτήδεια νὰ διευθύνῃ ξέρει...
Ναὶ μὲν Ἐσεῖς κατέχετε τοῦ Μωϋσῆ τὰς πλάκας
ναὶ μὲν σοφοὺς ὡσὰν κ' ἐμὲ εἶδατε κι' ἄλους βλάνας...

Ναὶ μὲν μιλεῖτε τολμηρὰ
καὶ γράφετε τακρίρια
καὶ μ' ἐν Σας βλέμμα βδελυρὰ
πατάσσονται μυστήρια...

Ναὶ μὲν περιωρίσατε τὸν πλανήθεντα Κλήρον
ναὶ μὲν Σὰς πρέπουσι στέφανοι Ἡρώων καὶ Μαρτύρων
ναὶ μὲν πολλὰ ἐκάματε στὸ Ἔθνος μας καλὰ
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ στόματα ὁ λόγος Σας σφαλᾷ...

Ναὶ μὲν καὶ ἄλλα κάλλιστα θὰ πράξετε ἀκόμη,
ἐν τούτοις μάθετε κ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ τὴν γνώμη.

Πατρ. Ἀκούω, λέγετε, ἐμπρός...

Μ. Λοιπὸν κοντολογίς
εἶναι καιρὸς νὰ πέσετε καὶ Σεῖς πεῖα καταγῆς!

Γιατὶ ὅσον κι' ἀν' φαίνεσθε πολῦτιμος, Μεγάλος
εἶναι ἀνάγκη στὴν ἀρχὴ νὰ ἔλθῃ κ' ἓνας ἄλλος.

Νὰ ἔλθῃ ὁ νέος Κύριλλος, νὰ ἔλθῃ ὁ Πισιδεῖας
νὰ ρεῦσουν θεῖα νάματα καὶ ποταμοὶ σοφίας
κ' οἱ Τύποι ν' ἀναστηλωθοῦν καθὼς καὶ τὰ Προνόμια
τὰ τούτοις παραπλήσια, τὰ συναφῆ καὶ ὅμοια.

Εἶναι καιρὸς νὰ πέσετε, νὰ γίνῃ νταλαβέρι
νὰ περιλάβῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἐάνθη τ' ἅγιο χέρι
κ' ἐμεῖς
μῶροι Ἐπιμυθεῖς
νὰ μάθωμεν πῶς ἓνα καὶ ἓνα κάνουν δύο
καὶ πῶς οἱ Νόμοι εὐρίσκονται στὸ κεντρικὸ Ταμεῖο.

Εἶναι καιρὸς νὰ πέσετε νὰ ἔλθῃ ὁ Νικαίας,
ὁ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ πείρας οὐ τυχαίας,
νὰ τηρηθῇ πιστότατα αὐτὸ τὸ Συνταγματικόν,
νὰ τηρηθῇ καὶ τῶν γνωστῶν τὸ μέγα τὸ γινάτιον.

Καὶ ναὶ μὲν εἶσθε ὁ σοφὸς τοῦ Γένους ὁ Μεσσίας
ποῦ κάνατε τὸ Ἔθνος μας νὰ δῆ στιγμὰς αἰσίας...

Και ναί μὲν Σὰς ταιριάζουνε καὶ δάφναι καὶ μυρσίναι,
ναί μὲν κι' ὁ Δράμας τίποτε ἐμπρὸς σ' Ἐσᾶς δὲν εἶναι...

Ἐν τούτοις πέσετε καὶ Σεῖς νὰ τηρηθοῦν οἱ Νόμοι
νὰ φυλαχθοῦν οἱ Τύποι,
νὰ δείξωμεν πῶς εἴμεθα σχολαστικοὶ ἀκόμη
καὶ πῶς ὁ νοῦς... μᾶς λείπει!

**Ἄπ' τὴν καλὴ τὰ λὲν καὶ πάλι
Ὁ Μουσταφᾶς μὲ τὸν Μιχάλη.**

Μχ. Λοιπὸν στὰ ὅπλα Μουσταφᾶ!

Μφ. Τί τρέχει βρὲ Μιχάλη;

Μχ. Φωτιά μεγάλη ἀναψε στὸ οὐρῆιο μᾶς κεφάλι
κι' ἀπὸ Βορριά κι' ἀπὸ Νοτιὰ
πάλι μᾶς κούφαναν τ' αὐτιά
κι' οἱ Βούλγαροι μᾶς ξούρισαν μὲ λόγια τὸ μάλλι
κι' εἶπαν σὲ λίγο θὰ μᾶς φᾶν ψητὸ τὸν Νικολᾶ.

Δὲ διάβασες τί γράφουνε τὰ τελευταῖα φύλλα;
Μφ. Μωρὲ Μιχάλη γνωστικὰ ἀρχίησε καὶ μίλα
καὶ μὴ μοῦ λὲς γιὰ πόλεμο, γιὰ μπάλες καὶ μπαρούτια
γιατὶ πολὺ δὲν ἔρχομαι σὲ τέτοια μακροβούτια.

Ἄπλα θὰ σιάξουνε νὰ λὲς, θὰ γίνουιν μέλι γάλα
ὅπως γενήκαν πρῶτα,
κι' ἂν τύχη καὶ θυμώσουμε τοὺς στέλνουμε μιὰ νότα
μὲ γράμματα μεγάλα.

Ἔτσι θαρρεῖς πῶς γίνεταὶ ὁ πόλεμος κοπρίτη;
Ἔτσι θαρρεῖς πῶς κουτουλᾶ ἡ γῆ μὲ τὸν κομήτη;

Πρέπει νὰ βήξουνε αὐτοί, νὰ βήξουμε κι' ἐμεῖς
νὰ πέση ὁ Μαλίνωφ των, νὰ πέση ὁ Χιλμῆς,
νὰ μᾶς εἰποῦν γεκλιουρῶς, νὰ τοὺς εἰποῦμε ἄ λ τ!
ἄρτικ τὸ παρακάματε κι' ἐντίροσουνοῦς χάλτ,
νὰ στείλουν τελεγράφο, νὰ στείλουμε φοβέρες
νὰ κλάψουν μάννες γιὰ παιδιὰ καὶ τέκνα γιὰ μητέρες,
νὰ ποῦμε, νὰ βρισθοῦμε
ν' ἀλληλοφαγωθοῦμε
κι' ἀργὰ νὰ θυμηθοῦμε

πῶς πόλεμος δὲν γίνεταὶ, διαβόλου μπεραντέρ
γιατὶ παρὰ δὲν ἔχουμε καί... c'est l'argent qui fait
la guerre.

Μχ. Λοιπὸν ψυχὴ μου κέφι!

Μφ. Ἀνάληγτε κενέφη,
περὶ πολέμων ὀμιλεῖς καὶ περὶ τῶν Βουλγάρων
καὶ ὁμῶς στὸ Φανάρι σας δὲν βλέπετε ἄρον-ἄρον
τὸ πῶς ζητοῦν Συνοδικοὶ νὰ φᾶν τὸν Πατριάρχη
μὲ Νόμους καὶ Προνόμια
μὲ σκόρδα καὶ μὲ κρόμμυα!

Καιρὸς νὰ κάνης πιά καὶ σὺ τὸν μέγα κομματάρχη
καὶ νὰ φωνάξῃς: σεβασμὸ στὸν Τύπο καὶ στὸν Νόμο!
κι' ἀγκάθια στρώσατε, παιδιὰ, τοῦ Γολγοθᾶ τὸν δρόμο
νὰ τὸν ἀνέβῃ ἕνας Ληστής καὶ ψευτοπατριώτης
ποὺ ἀπὸ τοὺς Τύπους προτιμᾶ τὸ Πνεῦμα ὁ προδότης!

Μχ. Γι' αὐτὰ πεντάρα Μουσταφᾶ δὲν δίνω νὰ σὲ πῶ
κι' ἕνα τραγοῦδι τραγοῦδῶ σ' ἀλλιῶτικο σκοπὸ.

ΣΥΝΟΔΟΣ - ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Παλὸ τραγοῦδι σὲ καινούργιο σκοπὸ

Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλλώσαμε γιὰ μιὰ μικρὴ αἰτία
τὸ κάναμε σ' ἄστεια.
Καὶ δείξαμε κι' αὐτὸ
σὲν ἄλλοτε σ' ἔκτω
ποὺ βγάζανε κάθε κρυφὸ καὶ κάθε φανερό
καὶ πέτυχαν νὰ κάνουνε μιὰ τρύπα στὸ νερό.

Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλλώσαμε πάλι θ' ἀγαπηθοῦμε
θὰ δώσωμε τὸ χέρι
καὶ στοὺς ἐχθροὺς τριγύρω μᾶς περήφανοι θὰ ποῦμε:
Ἔτσι τὸ τρίβουν οἱ Ρωμηοὶ τὸ μαῦρο τὸ πιπέρι.

**Κ' ἕνα νέο πάλιν τώρα
εἶδος τελευταία ὥρα.**

Μᾶς τῶπεν ὁ τηλεγράφος
μᾶς τῶπε κι' ἡ «Τανίν»
πῶς πόλεμο θὲ νάχουμε
μὲ τὴν Οὐτιδανήν,

μὲ τὴν γλωσσῶ, τὴν παλαβὴ καὶ τὴν κακὴ Γειτόνισσα,
τὴν ἀκαρδὴ καὶ φόνισσα.

Μᾶς λένε πῶς τὰ φήσαμε καὶ μὲ τὴν Βουλγαρία
καὶ πῶς μαζὺ θὰ σδύσουμε τῆς Κρήτης τὸ Ἡραίστειον,
μὰ πῶς γενήκαν ὅλα αὐτά!... Ἰσοῦ ἢ ἀπορία
καὶ δάτις δὴ κουέστιον.

Τὸ λὲν καὶ τὰ καρᾶβια μᾶς, τὸ λὲν καὶ τὰ κανόνια
τὸ λέγει κι' ὁ Τζαχίτης,
τὸ λένε γιὰ τὸν πόλεμο καὶ τῶν βουνῶν τὰ χιόνια
τὸ λέγει κι' ὁ Κομήτης.

Ἄπλα τὸ λὲν πῶς πόλεμος θὰ γίνῃ γιὰ τὴν Κρήτη,
πῶς ἄγρια θ' ἀνάψουνε κανόνια καὶ μπουρλότα,
μὰ ἐγὼ σας λέγω κανενὸς δὲν θὲ νὰ λύσῃ μύτη
κι' ὅλοι θὰ ξεθυμάνουμε, γράφοντας νέα νότα.

Κι' ἂς λέγῃ ὁ Τηλέγραφος
κι' ἂς λέγῃ κι' ἡ «Τανίν»
πῶς πόλεμο θὲ νάχουμε
μὲ τὴν Οὐτιδανήν.

NAZIA

Περωνίας...

Περωνίας χθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ τὴν γειτονιά σου
ἀγάπη μου στοχάσου
τί γένηκα σὲν εἶδα γιμνὴ τὴν δημοφιλία σου.
Σ' εἶδα ν' ἀλλάξῃς φοδῆα στὸ καίτω καμαράκι σου
εἶδα καὶ τὸν λαίμῳ σου, εἶδα καὶ τὸ στηθία σου.

Ἄλλο προὶ περωνίας σ' εἶδα σὶὸ παραθύρισόν
καὶ σὲν Βουλὴ πῶς καίω σούπα γιὰ τὸ χιτήρι
σου.

Μὰ σὺ τρελλὴ δὲν μοῦτες παρηγοριὰς λογάκια
μόν' μ' ἐκλεισες τὸ τζάμι μὲ χίλια δὲθ ναζίκια.
Τὸ Κοτσαβάκι.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

— Τὸ Γυμνάσιό μας, φίλε μου, δὲν εἶνε καθόλου ἐν τάξει.
— Μὰ πῶς θέλεις νὰ εἶνε ἐν τῇ τάξει ἀφοῦ ὅλοι οἱ τελειόφροι ἀπεργοῦν (!)

Συζητήσεις καθ' ὄλους τοὺς κανόνες τοῦ Μακιαβέλη καὶ τοῦ συντακτικοῦ.

— Τί, πάλιν οἱ τελειόφροι δὲν ἀκολουθοῦν τὰ μαθήματα, καὶ τὰς διαταγὰς ;
— Ναι, δηλαδή κάμουν ἀνακόλουθον σχῆμα.
— Μὰ χωρὶς ἄλλο εἶνε ἀνάγκη νὰ γείνη ἡ καθ' ὑπόταξιν σύνταξις των.
— Σὰν δύσκολο μοῦ φαίνεται, διότι αὐτοὶ ἔχουν ἀναμεταξύ των ἰσχυρὸν συμπλεκτικὸν σύνδεσμον.
— Δὲν ἠμποροῦμε νὰ τοὺς διασπᾶσωμε μέσον τῶν γονέων των κάμνοντες μερικὸς καθ' ὄλον καὶ μέρος;
— Δὲν πιστεύω. Αὐτοὶ ἔχουν ἀπόφασιν νὰ κρατήσουν μὲ κάθε θυσίαν τὴν κατὰ παράταξιν σύνταξιν των. Ἄλλως τε ἕως τώρα ὅλοι οἱ διαξενκτικολοὶ τοὺς ὁποίους μεταγειρίσθημεν, ἐπήγαν στὰ χαμένα.
— Καὶ δὲν μοῦ λέτε ποίους αἰτιολογικοὺς λόγους προβάλλουν;
— Προσεβλήθησαν, λέγει, ἀπὸ πολλὰ ἀνώμαλα ῥήματα πολὺ ἀντιπεριποιητικὰ καὶ τώρα ζητοῦν τὸ δίκηο των.
— Ἔτσι αἱ ; Ἄντ' αὐτοῦ θὰ τοὺς δώσωμε καὶ ἄλλην χρονικὴν ἀξίαν τῆς ἀποβολῆς των. Καλὰ θὰ ἦταν μάλιστα νὰ ἦταν τελικὴ.
— Αὐτὸ πλέον ἀνάγεται εἰς τὸ ἔσχατον εἶδος τῶν ὑποθετικῶν λόγων, καὶ τότε ἴσως εὐρεθῶμεν πλέον πρὸς... ἐπιθετικῶν συνδέσμων!

Ὁ Μπέκος. — Γυναῖκα ! παρακάλεϊ νὰ ἐνωθῇ τὸ υδρογόνο τοῦ κομήτη μὲ τὴν ἀτμόσφαιρά μας.
— Κύριε ἐλέησον ! καὶ γιατί ;
— Μὰ δὲν ἀκοῦς ; ὅταν γίνῃ ἔτσι θὰ μεθύσωμε ὅλοι... τζάμπα !

Ὁ κομήτης πρόκειται νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Διεδόθη ὅτι θὰ σκοτώσῃ ὄλους τοὺς κερκαμένους, χαριζόμενος ἐκ συμπαιθείας πρὸς τοὺς κερκαμοῦντας. Est

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΑΚΙΑ

Μέγα Ἐστιατόρειον
Οἰκογενικὸν—οἰκονομικὸν
ἢ **Ματαιότης τῶν ἐντέρων**

Πεταλουργιον
Ὁ Ἐβανθὶς κήπος

Hotel μετὰ ὕπνον
ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος

Ραπτοποιῖον Μέγα
Ἡσοδος - «Πορτήιον»

Κρασοπουλεῖον Τὰ Πελώρια
Ὅταν ἔχῃς καὶ δὲν δίνῃς
Νὰ μὴν ἔρχεσε νὰ πίνῃς.

Σ' ἓνα σκοτεινὸ δρομάκι :
Ἀπαγορέβετε τὸ οὐρῆν, τὸ κόρτι
καὶ τὰ ρέστα.

Ὁ Φαράς.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ἐπειδὴ ἐξηκριβώθη ἔτι τὸ πῦρ μετεδόθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν φλογερῶν ἀγορεύσεων τοῦ κ. Μποστάνη, φορολογεῖται εἰς τὸ ἔξῃς κάθε φλογερὰ ἀγόρευσις καὶ κάθε εἶδος φωτιστικῆς ὕλης.

(Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς).

Τὰ καλὰ τῆς νέας φορολογίας.

Ἀκούσατε πρόσω καλῶν πρόξενος θὰ μᾶς γίνῃ αὕτη ἡ φορολογία.
— Θὰ παρεμβασκωνται εἰς τὸ ἔξῃς ὅλοι οἱ βουλευταὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, διότι δὲν θὰ ἠμποροῦν νὰ λάμπουν διὰ τῆς ἀπουσίας των.
— Θὰ λείψουν τὰ ἐκλογικὰ προγράμματα τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ φωτίζοῦν μὲ αὐτὰ τοὺς ἐκλογεῖς των.
— Θὰ λείψῃ τὸ φωτεῖνον πνεῦμα τοῦ κ. Καρολίδου.
— Δὲν θὰ θυμῶνῃ πλέον κανεὶς εὐκόλως, διότι δὲν θὰ τολμᾷ νὰ λέγῃ : «Μὴ μὲ σκοτίζῃς !»
— Θὰ παύσῃ ἡ σαχλὴ φρασσεολογία τῶν ἐρωτευμένων «ἀγάπη μου, φῶς μου !»
— Θὰ καταργηθοῦν τὰ Φῶτα.
— Θὰ καταργηθῇ καὶ ἡ Δαμπρὴ καὶ οἱ παππάδες δὲν θὰ λέν «δεῦτε λάβετε φῶς !»
— Θὰ λείψουν οἱ καυγάδες τῶν κουτσαβάκηδων, διότι δὲν θὰ μποροῦν νὰ λένε : «θὰ σοῦ φέξω μιὰ !» «ἄιντε βρὲ καὶ θὰ στήν ἀνάψω !»
— Θὰ παύσῃ καὶ ὁ «Σκορπιὸς» νὰ φωτίζῃ τὸ νοῆμον Κοινόν.
— Θὰ παύσω κ' ἐγὼ νὰ τὸ σκοτίζω.

Ὁ Κανάγιος

Κ' ἓνας διάλογος στὴν αὐλὴ τῆς Βουλῆς.

Σάλτας. — Παναγιώτη μου ! ἀγάπη μου ! ψυχὴ μου !
Μποστάνης. — Μιχαλάκη μου ! τζόγια μου ! φῶς μου !
Καὶ ὁ φρουρὸς. — Ἄλτ ! Κύριε-σᾶς συνέλαβον ἐπ' αὐτοφώρῳ λαθρεμποροῦντας.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΤΟΥ "ΣΚΟΡΠΙΟΥ",

Αὔριον ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ Σπαραξικαρδίου καὶ Σια διὰ μυριστὴν φορὰν τὸ «Ντούς», ἰλαροτραγωδία οἰκτρὰ εἰς πρωινὰς πράξεις.

Οἱ κύριοι ἀκροαταὶ παρακαλοῦνται νὰ φέρουν μαζί των καὶ παλλά.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ὁ κύριος «δεδομιμασμένος κάλλιαμος» θὰ ἀπαγγεῖλῃ μονόλογον φοικιαστικόν : «Πῶς δὲν εἶδα ἐγὼ ποτὲ μου θέατρο».

Τὴν παράστασιν θέλει τιμῆση καὶ Σαρσαὶ ὁ Μυτιληνὸς Τζιτζικας ὁ Ζεβ-Ζέκ.

Δεμαίτρ ὁ νεώτερος.

Μετεωρολογικὸν δελτίον.

Ὁ Οὐρανὸς σκοτεινὸς, ἀπὸ φόβον μήπως φορολογηθῇ.
Οὐριος ἀνεμὸς πνέει... εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Ἀτλαντος».
Ἐμφάνισις τοῦ κομύτου Σημηριώτη εἰς τὴν Στάσα Σιδέρη.
Ὁ Καζαμίας.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Πῶς σοῦ φάνηκε ὁ λόγος τοῦ βουλευτοῦ μας στὴ Βουλὴ ;
Δὲν ἦτο μὲ κρίσιν, μὲ βάθος ;
— Ἀλήθεια, φίλε μου, μὲ τόσο βάθος, ποῦ δὲν εὕρισκες τὸν πάτο!

— Δὲ μοῦ λές, Γιάννη, πῶς διάβολο ἔκοψες τὸν καπνὸ ;
— Ἡ πεθερά μου, φίλε μου, μὲ τὸν ἐκόψε. Μὲ χάρισε μιὰ πίπα τὴν πρωτοχρονιά μὲ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπάνω καὶ ἀπὸ τότε... συχάθηκα τὸ κάπνισμα !

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Εγκριθείσα υπό της Πατριαρχικής εκπαιδευτικής επιτροπής.

Άρθρον λέγεται σειρά λέξεων εις την αρχήν εφημερίδος τινος, ως επί το πλείστον άνευ έννοιας. Η πληθώρα τοιούτων άρθρων καλεΐται άρθρῆτις.

Όνομα ούσιαστικόν. Όταν έχει ούσιαν, ολον επιούσιος, έξουσία, περιούσια κτλ. έξαιρείται τὸ άνούσιος.

Τὰ γένη ειναι τρία: τὸ άρσενικόν, τὸ όπισον ειναι φάρμακον τονωτικόν, τὸ αϊώνιον θηλυκόν του Γκαίτε και τὸ οὐδέτερον έδαφος.

Αί κλίσεις ειναι πέντε: ή κλίσις του έδαφους, ή κλίσις προς τὸ κακόν, ή κλίσις προς τὸ μανσοῦπι, ή κλίσις προς τρυφεράν νεά-νιδα και... ή δικαστική κλήσις.

Αί πτώσεις, αίντες ειναι κακαι εταν γίνονται από ύψηλά, ειναι πέντε:

- Όνομαστική κλήσις
- Γενική αναπαράδιά
- (Μετα)δοτική νόσος
- Αίτιατική περίπτωσης
- (Συ)κλητικὸι Τσορμπατζήδες.

Οι χρόνοι τῶν ρημάτων ειναι κυρίως πέντε: Ένεστώσ ειναι... ύπουργετον Χακῆ, Μέλλον... εταν ειναι άόρατον, Άόριστος εταν όμιλει ό κ. Καρολίδης, Παρκείμενος εταν κείται πλησίον και Υπερσυντέλικος, εταν συντελή ύπερ τινος.

Αί συζυγίαι ειναι τρεις εταν ειναι νόμιμοι και αναριθμητοί εταν ειναι... από τās άλλας

Αί μετοχαι ειναι τῶν Άνατολ. Σιδηροδρόμων και τῆς Μαχσοσέ. Ένεργητικαι αί πρώται, παθητικαι αί δεύτεραι.

Οι Σύνδεσμοι ειναι πολλοί, έν ος ό Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος και ό Μαθητικὸς

Η κρῆσις ειναι ισχυρά, άσθενική, λυμπατική κ.τ.λ.

Η έκθλιψις τῶν ελαιῶν παράγει τὸ ελαιον, τῆς σταφυλῆς τὸν οίνον και τῆς σακκούλας σου... τῆς γυναικὸς σου τὸ καπέλλο.

Οι τόνοι ειναι τέσσαρες: ό τόνος τῆς φωνῆς, ό τόνος του ύφους, ό τόνος τῆς μουσικής και ό τόνος του κουτιου.

Τὰ πνεύματα ειναι έξ: τὸ πνεῦμα τῆς άντιλογίας, τὸ πνεῦμα του νόμου, τὸ πνεῦμα δπερ παραδίδουν οι θνήσκοντες, τὸ πνεῦμα δπερ ειναι πρόθυμον ή δέ σάρξ άσθενῆς, και τὸ οινό-πνευμα.

Ο Συγγραφεύς.

Και μία πρωτότυπη φράσις.

Η πενθερά μου τρώγει ώσπερ τέσσαρες!

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ

Συληβρινή μου Παναγιά
κάνε μου αυτή τή χάρη
του χρόνου τιά να μās ιδῆς
αχώριστο ζευγάρι.

Νάρθοῦμε στην εικόνα σου
τά δυδ προσκυνητάδες
να σε κολλήσω δυδ κεριά
δυδ πλουμιστές λαμπάδες.

Κι' οι δυδ χυτές, μοναδικές
να μοιάζουν την Καλή μου...
Άχ! πότε χρόνε θα διαβῆς,
πότε θ' άρθῆς πουλί μου;

Θ. Κάτα

ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Passa tempo

Ειν' άμύρρη, πολύγλωσση
με πλούτη, με παλάτι...
Γι' αυτό πολλοί λιγώμαυλοι
τήν βάλανε στὸ μάτι.

Μ'αυτή τὸς ξεφωνίζει: Μή βλέπετε τὰ κάλλη
μόν' διέτε κι από κάτω,
μή καμιά μέρα πάλι
μου βρῆτε δλοι τὸν πάτο.

Πάνης Κάτρα

Τὰ προχθεσινά μας αίνιγματα.

Τὸ πρώτον: Εὐρώπη-Τουρκία-Έλλάς.

Τὸ δεύτερον: Σάν άνθρωπος (;)

Δύται: Κουτομόγιας και Χασομέρης.

„ΒΑΣΙΛΕΥ ΟΥΡΑΝΙΕ...“

Πάν τριάντα χρόνια, χρόνια ζηλεμένα,
και σάν καβαλλάρης σφιγγω τὸ ζεγγί,
κι' δλοι μου οι κόποι πάνε στα χαμένα,
κι' οὔτε μιά δεκάρα έχω στὸ πούγγι!
Ρόζους μέσ' τὰ χέρια έβγάλα να τρέχω
και πρωτ' και βράδυ πάντα στή δουλειά...
Ροῦχο δέν προφθαίνω, πόδημα δέν έχω,
και συχνά κοιμοῦμαι μ' άδειανή κοιλιά.
Τ' εινε μωρέ τούτα που τραβῶ εγώ,
στῆς άπενταρίας τὸ φρικτὸ ζυγό;

Ποῖς καλὸς πατέρας βλέπει τὸ παιδί του,
να φοφῆ τῆς πείνας να κακοπερνῆ,
κι' όμως δέν ανοίγει τὸ χονδρὸ πούγγι του
να του δώση χρῆμα να τόν... συχωρῆ;
Δέν εσαι πατέρας Σὺ του κόσμου δλου
Ὡ Θεέ που στέκεις τόσοσ άψηλά;
Τὸ λοιπὸν τ' αυτιά σου διατί διόλου
δέν τὰ κατεβάξεις και στα χαμηλά;

Τὸ «Βασιλεῦ Ουράνιε...»
πῶς εσαι «πανταχοῦ παρὼν»
μās λέγει. Και τὸ δέγομαι.
Τοῦ δι' όμως εσαι Σὺ
μόνος, «τὰ πάντα ό πληρῶν»
ἀπόδειξι... δέν έχομε!

Πλωμάριον

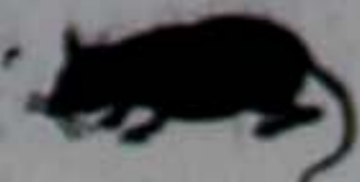
«Κομήτης».

Σ' ΕΝΑ ΕΠΙΟΡΚΟ

Όρκο ψεύτικο να πάρη ή ψυχοῦλα σου μπορεί
κ' έμπρός στο Θεὸ τὸν ίδιο, σὰν σοῦ τάξουνε

[φλασέρ]

Κομήτης.

ΠΑΡΑΞΕΝΙΕΣ

Άπ' την Άγία Παρασκευή

- Πόσα έδωσες τὸ λάδι;
- 30 γρ. τὸ λαγῆνι.
- Σε γέλασαν! Έγὼ τὸ έδωσα 32 γρ. στὸν Μανουῖλ.
- Έχεις κορίτσι;
- Όχι! Έχω μιά δούλα... σαρανταπεντάρα!

Άμερικανισμός.

- Τί τὰ κάνει τὰ λάδια ό Κωστής;
- Βάφει τῆς καθέκλαις.
- Παράξενο πράγμα!
- Διόλου παράξενο. Τὸ κάνει για ρεκλάμα. Όποιος καθίση λαδόνεται κ' έτσι διαδίδεται παντοῦ δι' έγινε... λαδέμπορας!

Τὸ Κεντρίδι.

Charlotte

Εινε μιά χαριτωμένη πόλκα του φλιου
πιανίστα και γνωστοῦ έν Κ)πόλει μουσικο-
συνθέτου κ. Κ. Μπέλλα. Έτυπώθη πρό χρό-
νων εις δύο χιλιάδας τεμάχια και μέχρι
σήμερον άνετυπώθη τετράκις.

Εινε άφιερωμένη εις την καλλιτέχτιδα
Σμαράγδαν Βερώνη, τῆς οποίας καλλιτε-
χνικήν εικόνα φέρει τὸ κομψὸν έξώφυλλον
τῆς. Πωλεῖται μόνον 3 γρόσια εις τὸ μου-
σικὸν κατάστημα του κ. Άλέκου Ταχτατζῆ.

Και μία σημείωσις:

Μόλις άπέμειναν 10 τεμάχια άκόμη.

Ό «Σκορπιός» εύχαριστεῖ θερμῶς την
καλλιστην Σμυρναϊκήν «Ημερησίαν» δι' έ-
σα κολακευτικά διὰ τὸ έργον αὐτοῦ καθὼς
και διὰ τὸν συντάκτην του έγραψεν εις τὸ
φύλλον τῆς 13 Ιανουαρίου.

— Επίσης εύχαριστεῖ και τὸν «Ν. Άμε-
ρόληπτον» δι' έσα καλά λόγια έγραψεν άλ-
λοτε δι' αὐτὸν, καθὼς και την «Άττικὴν Ἰ-
ριδα», ητις εις τὸ τελευταίον φυλλάδιόν τῆς
ένθουσιωδῶς όμιλει περὶ του «Σκορπιου».

Άπόλαυσις άληθινή τὸ «Ημερολόγιον
του Κοπάνου» του λαμπροῦ σατυρικοῦ φύλ-
λου τῆς Σμύρνης, τὸ όποσον διευθύνει ό πα-
σίγνωστος Λέσβιος δημοσιογράφος κ. Γ. Ά-
ναστασιάδης. Σειχοι πεταχτοί, χαριτωμένοι,
χρονογραφῆματα, ξεκαρδιστικά σκίτσα, θαυ-
μάσια γελοιογραφία και... όλα αυτὰ μόνον
μὲ 12 μεταλήκια. Πωλεῖται εις τὸ κηπο-
πωλεῖον του κ. Άθ. Ταχτατζῆ επί τῆς Προ-
κουμαίας.

Για ρεκλάμες κι' άγγελίες
Κάνουμε άλλες συμφωνίες

Καθένας, δαχτυλίδια, βραχιόλια όποιος θέλει,
εσαι διὰ μαγαζάκι του Σοφοκλή Μπαρτζιλά.
Για την Λεπτή του την δουλειά εινε παντοῦ γνωστοῦ
κ' εύρίσκειται λίγο λοζό, στὸν Άγῆ Σπυριδ.

